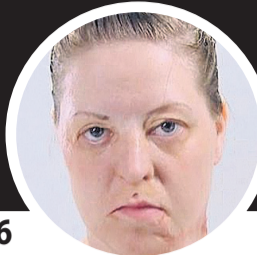

Таня Вороніна, яку спотворив сірчаною кислотою залицяльник, народила двійнят

Подоробиці — на с. 6

10 фактів про «бандерівця» Бориса Джонсона

с. 4

Цікава

ГАЗЕТА *на вихідні*

13 липня 2022 року №26(239) Ціна 7 грн

4 820230 060027 >

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

Фотоколаж із сайту tsn.ua.

За кілька хвилин до смерті хлопці занесли односельчанам олію — а потім стали ангелами...

Рашисти розстріляли 17-річних братів-близнюків та їхнього товариша

Одна мати втратила сина, друга — одразу двох...

Вікторія МИКИТЮК

Про трагедію, що сколихнула у березні село Мохнатин на Чернігівщині, стало відомо лише зараз, а фотографії двох мертвих братів у весільних костюмах до сліз вразили мільйони людей. Рашистська орда просто ні за що розстріляла ні в чому не винних студентів — 17-річних братів-близнюків Євгена та Богдана Самодіїв та їхнього друга — 18-літнього Валентина Якимчука (**усі на фото**).

Село Мохнатин окупанти не займали, лише проїжджали вулицями

“ Фотографії двох мертвих братів у весільних костюмах до сліз вразили мільйони людей.

на танках. Саме в цей час хлопці і йшли дорогою. Побачивши росіян, підняли руки, нікого не чіпали. Проте у відповідь вороги їх розстріляли з надважкої зброї — кулеметів та гармат — впритул, з такої знищують танки противника.

Фото з fb-сторінки Alina Vodnar.

«Євген та Богдан. Я за їхнє «мамуля» тепер готова віддати весь світ та життя».

Закінчення на с. 5

● БОЛИТЬ!

Фото — facebook.com/bbshevch.

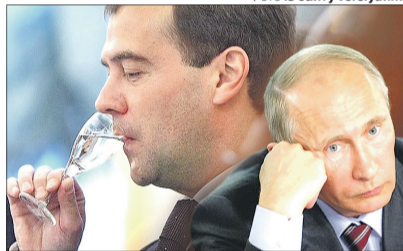
Щира усмішка була візиткою по життю Євгена Олефіренка на псевдо Елвіс.

«Зберіг усіх своїх хлопців, але загинув сам»

Розповідь про героя на с. 7

● ДАВНО ПОРА!

Фото із сайту versiya.info.

Навіть путін у шоці.

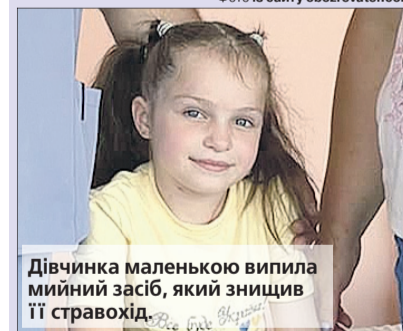
Колишній президент росії спився і хотів покінчити із життям

Також від 56-річного Дмитра Медведєва (**на фото**) пішла дружина

Читайте про це на с. 8

● ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Фото із сайту obozrevatel.com.

Дівчинка маленькою випала мийний засіб, який знищив її стравохід.

«6-річна Оля тепер зможе вперше скуштувати мамин борщ»

Деталі унікальної операції на с. 3

● ПРАВИЛЬНО!

Міністри закордонних справ «Великої двадцятки» відмовилися від фото з Лавровим

Бо стояти поруч із посіпакою кривавого путіна — ганьба

Леонід ОЛІЙНИК

На саміті G20, який відбувався на Балі в Індонезії, не робили традиційного групового фото — глави МЗС не захотіли фотографуватися з керівником російського зовнішньополітичного відомства сергієм лавровим. У такий спосіб учасники зустрічі продемонстрували неспійняття росії, яка вдерлася до України.

Крім цього, міністри закордонних справ країн «Великої сімки» не прийшли на вечерю з колегами «Великої двадцятки» на з'їзді G20. Знову ж таки — через присутність міністра закордонних справ росії сергея лаврова. Після цього «московський Ріббентроп» достроково покинув саміт.

Правильна позиція держав, які будь-яким способом демонструють, що росії не місце серед цивілізованих народів.

● ГУДБАЙ, СТАРША СЕСТРО!

Фото із сайту hromadske.radio.

От за такі маркери «руського міра» і чіпляється путін, щоб знову затягнути нас у рабство.

У Переяславі знесли монумент на честь 300-річчя «возз'єднання» України з московією

Про дружбу з рашистами не може йтися

Василина СМЕТАНА

Пам'ятник (на фото) демонтовано за рішенням громади та органу місцевого самоврядування. У Київській обласній військовій адміністрації з цього приводу заявили: «Буча, Ірпінь, Бородянка, Гостомель, Мощун та інші населені пункти України, де російська армія чинила звірства проти людяності, вкотре довели, що про «возз'єднання» чи «дружбу» з рашистами йтися не може».

Цілком логічне і справедливе рішення. На жаль, список зруйнованих українських міст та сіл, а також убитих людей справді набагато більший...

● БО ЦЕ — НАША ЗЕМЛЯ!

Прапор України знову замайорів на Зміїному

Його встановили на острові після того, як вибили звідти російських військових

Василь КІТ

На жовто-синьому полотні текст: «ГУР МОУ (Головне управління розвідки Міністерства оборони України. — Ред.): «Пам'ятай, «русский военный корабль»: острів Зміїний — це Україна!».

А як саме проганяли росіян з цього клаптика нашої землі, розповів колишній відомий волонтер, а зараз офіцер ЗСУ Мирослав Гай в інтерв'ю «Цензор.net». За його словами, до операції був залучений розрахунок самохідної артилерійської установки (САУ) «Богдана» (нова українська установка, виготовлена в часи президентства Петра Порошенка, є в єдиному екземплярі. — Ред.).

«Так сталося, що острів Зміїний росіяни прикривали потужними зенітно-ракетними комплексами. Їх складно було дістати авіацією чи ракетами. Тому було прийнято рішення застосувати ствольну артилерію, якій не можна протидіяти зенітно-ракетними комплексами, — пояснив Гай. — Операція була дуже хитра з нашого боку, дуже продумана і розумна. Річ у тім, що острів розміщений від берега на відстані 36–40 кілометрів, дивлячись з якої точки. І ми розрахували, як дістати

«Пам'ятай, «русский военный корабль»: острів Зміїний — це Україна!».

окупанта нашою САУ «Богдана». Ще були задіяні французькі САУ CAESAR, але перші найбільші ураження спромоглась зробити САУ «Богдана» саме за рахунок потужного боєприпасу, який вона має».

так швидко, що позалишали деяке озброєння. Після знищення крейсера «москва» у росіян була проблема з контролем за повітряним простором, тому вони тримались за острів Зміїний

Острів розміщений від берега на відстані 36–40 кілометрів, і вигнання росіян із нього — це була важлива операція, яка дозволяє нам зменшити зону впливу в Чорному морі.

«Богдана» спалила російський «Панцир С-1», склад боєприпасів та радіолокаційну систему. Коли система ППО росіян була виведена з ладу, за справу взялись наші ракетники та льотчики. Як наслідок — окупанти були змушені тікати з острова

і розмістили там кілька видів зенітно-ракетних комплексів і протиповітряної оборони. Це і «Панцирі», і ТОР. Тому, з воєнної точки зору, це була важлива операція, яка дозволяє нам зменшити зону впливу в Чорному морі», — сказав Мирослав Гай.

● ОТ СВОЛОТА!

Викрито на держзраді помічника нардепа від «Слуги народу»

Його завербувала ФСБ росії

Василь КІТ

Служба безпеки України викрила на державній зраді помічника народного депутата України. Будучи російським агентом, він здійснював розвідувально-підривно діяльність в органах влади. За джерелами «Цензор.NET», йдеться про помічника нардепа «Слуги народу» Юрія Здебського. В СБУ повідомили, що посадовець був завербований співробітником 9-го управління 5-ї служби ФСБ Юрієм Водолазким під час поїздки до москви. Згодом той поручив агента на «зв'язок» своєму керівнику — Дмитрію Зубареву. «Російському куратору зрадник передавав

розвіддані про міжнародну співпрацю, внутрішньополітичний курс, зміцнення кордону з рф і проведення АТО/ООС на Сході України. За співпрацю з ворогом він щомісячно одержував від російських спецслужб від 1,5 до 4 тис. доларів», — йдеться у повідомленні. Для збору розвідданих зрадник використовував широке коло особистих знайомств і статус помічника нардепа.

Слідчі СБУ повідомили йому про підозру у державній зраді. Покидьку обрано міру запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою.

Сподіваємось, що зрадник ще довго бачитиме сонце через заграбовані вікна.

● ПРЯМА МОВА

Олег СААКЯН, політолог, про віру в українську перемогу:

Не залишилось в Україні «хат з краю», тепер всі хати й двори стали центрами прийняття рішень: волонтерських, військових, управлінських. Ми, як суспільство, дуже терплячі, занадто терплячі, коли нас гнуть. Та тільки варто спробувати зрубою силою — беремо хімарси, й начувайтесь. Ще настане момент у цій війні, коли з кремля кричатимуть Заходу: «Вгамуйте українців, ми готові до перемовин...», але буде пізно. До 24-го треба було думати...

● **ГЕРОЯМ СЛАВА!**

Білорус Іван–Брест загинув, зупиняючи танковий прорив рашистів

Командир батальйону «Волат» полку імені Кастуся Калиновського віддав своє життя за Україну у боях із російськими окупантами під Лисичанськом на Луганщині

Фото із сайту obozrevatel.com.

Василь КІТ

Підрозділ Івана Марчука на псевдо Брест взяв участь у стримуванні танкового прориву ворога 26 червня. Ще кілька білоруських добровольців, які б'ються проти рашистів на боці України, зникли, ведуться їхні пошуки. Підтверджено, що один із них потрапив у полон.

«Невелика група наших бійців вступила в нерівний бій із переважними силами супротивника. Через кілька годин окупантів було відкинуто, техніка підбита з ручних протитанкових засобів, серед наших хлопців був лише один легко поранений», — сказано в повідомленні полку імені Кастуся Калиновського.

Після цього війська РФ кинули на невеликий загін батальйону «Волат» значні сили, зокрема й танки, через що його бійці почали відступати. «Навіть тоді наші хлопці не здалися і направили українську артилерію на рашистів та техніку противника. На жаль, у якийсь момент зв'язок із нашими бійцями перервався», — повідомили захисники України. Завдяки героїзму та самопожертві білоруси змогли зупинити наступ танкової колони РФ, чим дали можливість безпечно відвести основні сили ЗСУ.

Іван загинув, виконуючи бойове завдання. Він стояв біля витоків формування полку імені Кастуся Калиновського і з перших днів війни допомагав боротися проти росії. «Ми знали його як мужню, рішучу і самовіддану людину, готову на все заради кожного свого бійця. Брест мав винятковий авторитет серед солдатів полку. Крім того, він був відданим сином білоруської землі і вірив у майбутнє вільної білорусі. Це дуже велика і бо-

Іван Марчук нещодавно заявляв журналістам: «Самы складаны бой — гэта той, у якім я памру...»

Метр сімдесят. Бородань! З гучним голосом, який міг «перекричати» танк! Йому не вистачало тільки сокири. Мною сприймався просто як міфічний персонаж — таким харизматичним був дядько.

люча втрата для всіх нас», — так відгукуються про нього товариші по службі.

А один із побратимів словесно склав портрет героя:

— Метр сімдесят. Бородань! З гучним голосом, який міг «перекричати» танк! Йому не вистачало тільки сокири. Мною сприймався просто як міфічний персонаж — таким харизматичним був дядько.

... З початку війни за Україну загинули щонайменше семеро добровольців із білорусі: Ілля (Литвин) Хренов, Олексій (Тур) Скобля, Дмитро (Терор) Апанасович, Дмитро (Ганс) Рубашевський, Костянтин (Фенікс) Дюбайло та Павло (Волат).

Вічна слава і пам'ять Героям!

● **ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК**

Фото із сайту obozrevatel.com.

У майбутньому дівчинка мріє стати хірургом.

«6-річна Оля тепер зможе вперше скуштувати мамин борщ»

Українські лікарі сформували новий стравохід дівчинці, яка 4 роки тому випадково випила мийний засіб

Лія ЛІС

У Львові лікарі зробили надскладну операцію дитині. Маленька пацієнтка отримала новий стравохід, тож тепер зможе самостійно пити воду, ковтати слину та їсти. Про це повідомив «Дивогляд» із посиланням на Перше медичне об'єднання Львова.

Дівчинка травмувалася у 2-річному віці, коли випадково випила мийний засіб, який знищив її стравохід. Протягом першого року після цього вона пройшла через 45 операцій, щоб мати можливість їсти. Медики розширювали їй стравохід, аж доки той не розірвався.

Після цього Олі встановили гастростому, через яку протягом трьох років їжа потрапляла у шлунок. Слину дівчинка ковтати не могла, тому постійно спльовувала її на серветку.

«Місяць тому мама Олі нарешті зважилася на надскладну і рідкісну операцію, яка подарувала їй доньці шанс на здорове дитинство. Спеціалісти лікарні Святого Миколая Першого медоб'єднання Львова сформували дитині новий стравохід із фрагмента товстого кишківника. Уже на третій день після втручання дівчинка вперше ковтнула слину, на шостий — почала самостійно пити воду, а скоро зможе вперше скуштувати мамин борщ. Це її маленька мрія», — йдеться у повідомленні.

У майбутньому 6-річна Оля мріє стати хірургом і навіть запитала лікаря про вакансії у відділенні. Вона хоче, щоб усі дітки були здоровими.

Джерело: 5.ua/dv/life.

● **ПРЯМА МОВА**

Андрій ЛЮБКА, письменник, громадський діяч:

Скажу вам таке: бути за кордоном важче й тривожніше, ніж бути в Україні. За кордоном тебе весь час переслідує почуття провини, обсеєя від думки, що ти робиш щось докорінно неправильно. Психологічний тиск настільки сильний, що починаєш сам себе обмежувати в найпростіших потребах. Чи морально зайти в ресторан, якщо ми збираємо по кілька гривень для армії? Ні, краще з'їсти кебаб із кіоска, а пляшку купити в магазині. Та й то почуваєш себе після цього так, ніби вчинив якийсь злочин. Я повертаюся додому, але хочу обійняти всіх, кого війна змусила шукати прихисток за кордоном. Тепер трохи краще розумію, наскільки вам важко, яким щоденним пеклом є цей глевкий біженський хліб. Вірю, що ми перемаємо, й ви зможете повернутися на батьківщину, до себе додому. Бо Україна — це не просто наша країна, це ще й наш Дім.

● **ОФІЦІЙНО**

Військовозобов'язаним не треба брати дозвіл у військкоматі на виїзд в іншу область

Генеральний штаб ЗСУ скасував рішення щодо отримання дозволу військовозобов'язаними у територіальному центрі комплектування і соціальної підтримки (військкоматах) для виїзду за межі областей, де вони зареєстровані

Василина СМЕТАНА

Нагадаємо, що 5 липня Генеральний штаб ЗСУ поширив повідомлення про обмеження на право військовозобов'язаних громадян залишати місце проживання

без дозволу військкомату. Як заявило командування, закон про військову службу передбачає на воєнний час заборону призовникам, військовозобов'язаним та резервістам залишати місце проживання без погодження з керівником місцевого центру комп-

лектування і соціальної підтримки. Це рішення викликало неабиякий резонанс і було скасоване. Головнокомандувач Збройних сил України Валерій Залужний заявив, що буде розроблений оновлений документ на основі змін до законів та підзаконних нормативно-правових актів, які регулюють розміщення в умовах воєнного стану, оскільки наявна законодавча база не враховує реалій сьогодення та не забезпечує ефективних мобілізаційних механізмів.

● **ТИМ ЧАСОМ**

10 тисяч українських військових пройдуть навчання на британських полігонах

Тепер бити рашистів будемо ще професійніше!

Василь КІТ

Міністр оборони Великої Британії Бен Воллес зустрівся з нашими солдатами, які приїхали на кількатижневий навчання до Англії. Звертаючись до українців, Воллес зазначив, що «ця нова амбітна програма навчань є наступним етапом підтримки Великою Британією Збройних сил України в їхній боротьбі з російською агресією». «Використовуючи передовий світовий досвід британської армії, ми допоможемо Україні відбудувати її сили та збільшити масштаб спротиву в час, коли вона захищає власні суверенітет і право обирати своє майбутнє», — додав міністр.

На першому етапі участь у програмі з британського боку беруть понад тисячу військовослужбовців. Навчання відбуваються на полігонах міністерства оборони по всій Британії. Вони допоможуть військовим без попереднього досвіду бойових дій опанувати навички ближнього бою. Для цього британський уряд закупив автомати АК, які використовують Збройні сили України. Він також надасть українцям обмундирування і військово обладнання.

Усього протягом наступних кількох місяців через програму навчань у Великій Британії мають пройти до 10 тисяч військовослужбовців з України.

Чудова програма, адже серед іншого дає змогу українцям почуватися у безпеці під час навчань. Дякуємо, Британіє!

● **ОТ ВАМ І «ПУТІН, ПРІДІ!»**

Рашисти вивезли з Маріуполя в Донецьк... дитмайданчик

та гранітну плитку

Росіяни та їхні найманці в окупованому місті займаються мародерством

Лія ЛІС

Про це повідомив радник мера міста Петро Андрущенко. «Мародерство на всьому. Гучні заяви про «реінвацію скверу біля Драматичного театру» очікувано перетворились на банальне розкрадання. Враховуючи, що сам сквер дивом залишився цілим, окупанти та донецькі гауляйтери його добивають ефективніше за бомби. Демонтували дитячий майданчик — відвезли та вже монтують в центрі Донецька. Зараз прийшла черга гранітної плитки. Зривають екскаваторами, вантажать і вивозять в бік Донецька», — розповів він.

Здається, не існує нищості, до якої не могли б опуститись московити...

● **СПРАВЖНІЙ БАНДЕРІВЕЦЬ!**

Фото із сайту bbc.com.

Дякуємо за боротьбу з рашистами – «фашистами майбутнього», як називав росіян Вінстон Черчилль.

Наші вдячні оплески Борису Джонсону — «новому Черчиллю»!

Один із найбільш відданих друзів України, прем'єр-міністр Великої Британії Борис Джонсон подав у відставку

Василь КІТ

За час війни українці полюбили цього екстравагантного, але дуже харизматичного та сміливого лідера. Його безкомпромісна підтримка України у війні із московією — безцінна. Борис і надихав на боротьбу, і максимально допомагав матеріально. Він — один із небагатьох світових лідерів, у кого ніколи не трусилися колінця від слова «путін» і хто завжди тверезо дивився на цього кремлівського чорта у людській подобі. Дякуємо, Борисе!

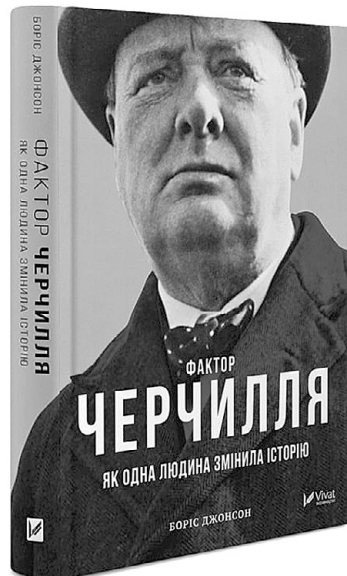
10 ФАКТІВ ПРО ТОГО, ЧИЙ ІМЕНЕМ УКРАЇНЦІ УЖЕ НАЗИВАЮТЬ ВУЛИЦІ:

1. У дитинстві Александер Борис де Пфедфель Джонсон (таке його повне ім'я) страждав на глухоту, тому у ранньому віці йому зробили кілька операцій зі встановлення шунта в барабану перетинку.

2. У підлітковому віці Джонсон був бунтарем, оскільки відмовився від католицької релігії, прийнявши англіканство, а також у школі часто славився неробством та запізненнями.

3. Свою кар'єру Борис Джонсон починав у журналістиці. У 1987-му 23-річного Джонсона взяли на стажування до видання The Times, проте протримався він там недовго — його звільнили зі скандалом через те, що в одній зі статей... вигадав цитату і приписав її історикові Коліну Лукасу, який, до речі, був його хрещеним батьком. Після цього він працював, причому доволі успішно, у The Daily Telegraph, а також став зіркою телефірми.

4. Своє життя із політикою пов'язав на початку 2000-х. Його двічі обирали мером Лондона, був міністром закордонних справ, членом парламенту. А 24 липня 2019 року, наступного дня після обрання Джонсона лідером Консервативної партії, королева Єлизавета II призначила його прем'єр-міністром.

Це суперова біографія – прочитайте, будете захоплені!

ністром закордонних справ, членом парламенту. А 24 липня 2019 року, наступного дня після обрання Джонсона лідером Консервативної партії, королева Єлизавета II призначила його прем'єр-міністром.

5. Джонсон часто фігурував у світських хроніках, адже наразі встиг побувати в шлюбі тричі. Також часто його стосунки закінчувалися скандалами, пов'язаними з інтрижками. «Кількість жінок, з якими я спав, набагато менша тисячі», — пожартував Борис Джонсон із цього приводу.

6. Перше кохання політика — Аллегра Мостін-Овен, однокурсниця по коледжу, з якою він прожив три роки. Друге його велике кохання — Марина Вілер, донька журналіста та телеведучого сера Чарльза Вілера. Вони одружилися у 1993 році та були разом 25 літ. У цьому шлюбі у пари народилося четверо дітей.

— Кількість жінок, з якими я спав, набагато менша тисячі, — пожартував Борис Джонсон.

7. Третій шлюб — із Керрі Саймондс — донькою співзасновника газети The Independent. 29 квітня 2020 року у них народився син, якого назвали Вілфред Лорі Ніколас, на честь лікарів, які врятували життя Джонсону, коли він хворів на коронавірус. 9 грудня 2021-го у пари з'явилась на світ донька Ромі Айріс Шарлотт.

8. Головна візитна картка Джонсона — його зачіска, яка більше схожа на кульбабу. Також він відрізняється від інших політиків тим, що не дуже дбає про ідеальність свого зовнішнього вигляду, оскільки його сорочка часто зім'ята, як і піджак. Хоча це більше свідчить про його зайнятість, ніж про неохайність.

9. Здружився з українським Президентом Володимиром Зеленським. Показав приклад іншим політикам світу, коли у квітні минулого року несподівано приїхав до України і прогулявся із Зеленським вулицями Києва. Тоді не тільки поспілкувався із жителями столиці, а й отримав від них цінний подарунок — «бородяньського півника», що став символом стійкості українців.

10. Борис Джонсон написав кілька книг, одна з яких — «Фактор Черчилля. Як одна людина змінила історію». Багато хто проводить паралелі між цими політиками, називаючи Бориса Джонсона нинішньою реінкарнацією Вінстона Черчилля.

● ДІЯННЯ «ВИЗВОЛИТЕЛІВ»

Рашисти розстріляли 17-річних братів-близнюків та їхнього товариша

Закінчення. Початок на с. 1

Вікторія МИКИТЮК

Видання «Факти і коментарі» поспілкувалося з матір'ю жертв — Оксаною Самодій, яка розповіла про найстрашніший день свого життя...

— Відкриті, світлі, добрі, наче ті сонечка, — такими були мої діти. Разом прийшли у цей світ, так само і покинули його. Бодя старший за Женю на одну хвилину. Разом хворіли, гралась, бешкетували і ділились усіма секретами зі старшою сестрою Тетяною, — **розповідає Оксана Самодій.** — Богдан та Євген закінчували вже третій курс

Фото із сайту fakty.com.ua.

«Бодя старший за Женю на одну хвилину. Разом хворіли, гралась, бешкетували і ділились усіма секретами зі старшою сестрою Тетяною.»

Поховали Бодю та Женю у спільній могилі. Зроблю один пам'ятник на двох...

у Чернігівському професійному ліцеї № 5, мали б отримати три спеціальності — гіпсокартонники, електрики та високовольтники. Хлопці так добре проявили себе на практиці, що їх забрали у бригаду, де вони працювали під наглядом старших спеціалістів, перші свої кошти заробляли і так цим гордились!

А як у селі любили моїх дітей. Я працюю в магазині, то вони ча-

сто до мене заходили і щось розповідали. Вони ніколи не приходили та не йшли назад, не поцілувавши мене та не обійнявши. Й гордість така була, коли односельчани казали, які в мене виховані діти. А я за їхню «мамуля» тепер готова віддати весь світ та життя.

— 14 березня Богдан та Євген попросили олії, аби віднести односельча-

нам, бо у них закінчилась, — **продовжує мама близнюків.** — Я налила у банку, адже хотілось допомогти. Разом із ними пішов і їхній друг Валентин. Дідусь ще сказав, що не варто ризикувати, але хлопці пообіцяли швидко повернутися. Але додому таки не пішли, а рушили до свого четвертого друга. Від повороту потрібно було подолати ще триста метрів. А оскільки

ки він дуже крутий, вони просто не почули звуків військової техніки росіян, яка рухалась досить швидко. Ховатися було пізно. Валентин уже практично вийшов на дорогу й став її перебігати, бо злякався. Мої сини залишилися на узбіччі, підняли руки, показавши, що беззбройні і мирні. Втім, рашисти не пожаліли дітей. Вони розстріляли їх із потужної 30-міліметрової автоматичної гармати та з кулемета. Валентину знесло пів голови, відірвало ногу та руку. Водій БТРу виліз та з автоматної черги поцілів у моїх синів. Усе село чуло вистріли. Хвилину через 15 прибігла моя дочка і сказала, що хлопців розстріляли.

Ми мерщій на місце, Женя лежав мертвий з піднятими руками. Йому три кулі влучили у грудину. Тобто діяли на ураження. Богданчик дихав, йому розтрощило таз. Я його поклала у машину і повезла у Чернігів до лікарні. Я — за кермом, поруч із сином його друг, який вчиться на медика. Богданчик ще був при свідомості... Тільки тепер зрозуміла, що в той момент і нас могли розстріляти, бо ми просто летіли трасою, а на полях знаходились російські військові. А обабіч — трупи цивільних і спалені та пошкоджені вибухом машини. Але не довезли — дорогою Богдан помер через внутрішню кровотечу. Я була настільки шокована, що всі події далі пам'ятаю погано... На другий день несли дітей на кладовище, а вулицями продовжували їздити рашисти. Поховали Бодю та Женю у спільній могилі. Зроблю один пам'ятник на двох... Ходжу щодня до хлопчиків своїх, наплачусь — і додому. Час для мене навіки спинився.

...Усі кажуть: «Тримайтесь». А за що триматись, якщо моєю опорою були мої сини?! Не прощайте росію. І не забувайте вбитих, закатованих, скалічених українських дітей, — **не стримує сліз згорьована мама.**

Джерело: fakty.ua.

● СЛАБЕ НА ГОЛОВУ

Оточення путіна регулярно перевіряють на віруси та глисти

А перед зустріччю із кремлівським карликом відправляють на двотижневий карантин

Ольга КОТІВ

Президент росії володимир путін панічно боїться підхопити якусь хворобу. Тому всі люди, які повинні зустрітись з кремлівським диктатором, мусять пройти двотижневий карантин, а також здати аналізи на коронавірус, стафілокок і глисти.

До слова, в ізоляції регулярно сидять пілоти, стюардеси та медики. Зауважте, що путін уже зробив собі 4 щеплення проти коронавірусу, однак навіть це не врятувало його від фобії.

Зокрема, ветеран афганської війни генерал Ахат Юла-

шев розповів, що 9 травня тиснув руку кремлівському диктатору на параді на Червоній площі. Заради цієї зустрічі 94-річний чоловік провів 2 тижні на карантині. До москви він приїхав 23 квітня.

Генерала зустріли «з усіма почестями та поселили у розкішному столичному готелі». Юлашев зауважив, що там його повністю забезпечували. Він був одним із приблизно

Усі вони жили доволі непогано: карантин проходив у двох готелях у центрі російської столиці — п'ятизіркового «Золотому кільці» та чотиризіркового «Президент-готелі».

Після того, як путін розпочав війну в Україні, він став частіше переїжджати з резиденції до резиденції. Тому весь персонал обслуги та інше оточення продовжує сидіти

Хоч путін уже зробив собі 4 щеплення проти коронавірусу, навіть це не врятувало його від фобії.

400 людей, які з 24 по 9 травня перебували на карантині в москві заради того, щоб потиснути руку або просто наблизитися до путіна.

на карантині, однак тепер у різних точках росії. За відкритими даними, кремль витратив на таку забаганку свого очільника 1,5 мільярда рублів,

Фото із сайту Youtube.com.

Уявіть, скільки калу мали здати ці дідусі, щоб посидіти поруч із кремлівським сатаною...

ще не менше 1,7 мільярда обсерватори отримали у вигляді субсидій.

Ізраїльський анестезіолог Михайло Фремдерман, який до 2014 року працював у росії, зазначив, що це безпрецедентні заходи. Однак щодо них неможливо зробити висновок про те, чи є у путіна проблеми зі здоров'ям, адже це радше перестраховка або «зоряна хвороба».

Завідувач відділення анестезіології та реанімації в американській клініці Tufts Medical

Center Костянтин Балонів вважає, що подібні карантинні заходи так само ірраціональні, як і патологічна ненависть диктатора до опозиціонерів. На його думку, медики у кремлі просто бояться можливих репресій і перестраховуються.

«Сидіти на карантині та здавати численні аналізи — з медичного погляду це параноя чи реальний страх. «Справа лікарів» може дуже швидко стати новою реальністю», — додав Балонів.

Джерела: bbc.com, 24tv.ua.

ОСОБЛИВИЙ ВИПАДОК

Таня Вороніна, яку спотворив сірчаною кислотою залицяльник, народила двійнят

Одного з хлопчиків вона назвала Ростиславом — на честь лікаря Валіхновського, який виріс на Волині і зробив їй пластичну операцію

ФОТО ІЗ САЙТУ FAKTY.UA

Лариса КРУПІНА

ХЛОПЕЦЬ, ПОБАЧИВШИ, У ЩО ПЕРЕТВОРИЛОСЬ ЇЇ ОБЛИЧЧЯ, СКАЗАВ, ЩО НЕ ГОТОВИЙ ДО ТАКИХ ТРУДНОЩІВ...

Таню Вороніну, тоді 16-літню дівчину із села Данилівка Васильківського району Київської області, у 2006 році облив кислотою колишній залицяльник, що був на 12 літ старшим за неї. Він приховував, що у видівці і виховує разом із тещою чотирьох дітей. Таня стала зустрічатися з іншим...

Болю не було. Спочатку навіть подумала, що це пиво. Обурено додала: «Ну що? Тепер легше стало?». І тільки коли нападник вилив залишок рідини їй в обличчя, відчула нестерпний біль. Пропечений кислотою одяг перетворився на лахміття. Обличчя — на безформну кулю. Вона ледве дісталася додому, де мама викликала «швидку».

Операції... Нестерпний біль... А ще — біль душевний, адже хлопець,

до якого Таню приривнував колишній залицяльник, пішов від неї. Сказав її мамі, що не готовий до таких труднощів.

У квітні 2007-го у Васильківському райсуді Київської області нападника судили, дали десять років. На той час Таня перенесла вже 10 операцій. Загалом — близько двадцяти.

Дівчина не здавалася. З відзнакою закінчила заочне відділення Націо-

Коли нападник вилив залишок рідини їй в обличчя, відчула нестерпний біль. Пропечений кислотою одяг перетворився на лахміття. Обличчя — на безформну кулю.

нального транспортного університету за спеціальністю «митний контроль». Працювала оператором в агентстві нерухомості, секретарем у лікарні, касиром у супермаркеті. У 2016-му її запросили на телепроект «Поверніть мені

красу» каналу «1+1», де витягли стороннє тіло — сітку в ший, яка не прижилася під час попередньої операції, і закрили таким чином цю рану, що не гоїлася, прибрали 25-сантиметровий рубець від шиї до живота — слід від кислоти, підкоригували повіки, підправили правий куточок губи, зробили ринопластику.

— Операціями керував відомий український пластичний хірург Рос-

тислав Валіхновський (його родинне коріння — у волинському містечку Турійськ. — Ред.), — пригадує Таня. — Було все, як у казці. На проєкті я схудла на 10 кілограмів. Повірила в себе. А незабаром зустріла Андрія. Деякі

хлопці, роздивившись рубці на шиї (вони стали набагато меншими, але нікуди не поділися), просто зникли. Андрій зникати не став, але чесно по телефону сказав: «Ми можемо бути лише друзями. Стосунків бути не може».

«БУВ ЩЕ ТРЕТІЙ ЕМБРІОН. АЛЕ ВІН ЗАВМЕР...»

Через два тижні познайомив із батьками, а за вісім місяців запропонував руку і серце.

П'ять років у шлюбі вона намагалася стати мамою. Однак дві вагітності закінчилися невдало. Жінка пішла в Голосіїв, у монастир, до матінки Аліпії, — просити дитину. І за два тижні виявила, що вагітна.

— У мене була незвичайна ситуація, — розповідає Таня. — Я була вагітна, але тривала овуляція, і за два тижні я завагітніла знову, тобто лікарі сказали, що у мене двійня з розривом у даті зачаття два тижні. І був ще третій ембріон. Але він, на жаль, завмер...

— Народжувала в Києві, у четвертому пологовому, що поблизу станції метро «Мінська», — розповідає щаслива мама. — Там чудові фахівці. Напередодні я три тижні лежала на збереженні. Виявили на УЗД, що у малят велика різниця у вазі, тому доводили вагу меншого до норми. Почала народжувати о 14:00 23 червня. О 17:25 з'явився перший. Його народила самостійно. Він був малий — 2080 грамів, зріст 46 сантиметрів. Може, тому й вигулькнув швидко (сміється). А другого ніяк народити не могла. Виявляється, він перевернувся, коли вийшов перший.

Згодом лікар зрозуміли, що природним шляхом другого народити не вдається, і зробили мені кесарів розтин. Другий пацан побачив світ через дві години дев'яти хвилин, о 19:34. Мав 3160 грамів і 53 сантиметри зросту.

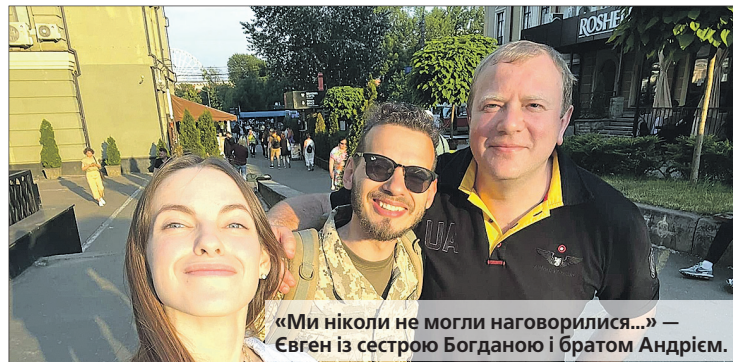
Андрій теж був на пологах, хоча я й просила, щоб не їхав. Але з ним було однозначно легше.

— Той, що менший, спокійний, незалежний, схожий на чоловіка. Він самостійніший. Не капризує. Ми його назвали Ростиславом — на честь хірурга Валіхновського, який зробив мені пластичні операції. Ну, і тому, що йому рості треба... — усміхаючись, продовжує щаслива жінка. — Другий у нас зветься Мирослав. Він набагато крупніший, схожий на мене. І більше потребує мамі за вдачею... Вони такі ще маленькі, такі беззахисні. Ще нічого не говорять. Але дивився на них, і розумієш, що ніколи так не любила...

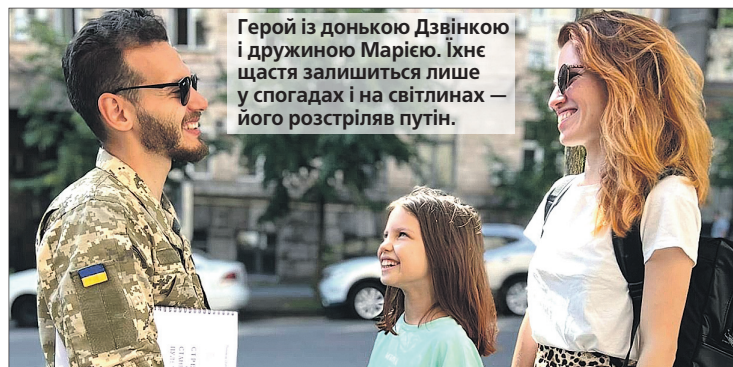
За публікацією у газеті «Факти і коментарі».

БОЛИТЬ!

«Зберіг усіх своїх хлопців, але загинув сам»

«Ми ніколи не могли наговоритися...» — Євген із сестрою Богданою і братом Андрієм.

Герой із донькою Дзвінкою і дружиною Марією. Їхнє щастя залишиться лише у спогадах і на світлинах — його розстріляв путін.

7 липня у бою з російськими окупантами під Бахмутом на Донеччині обірвалося молоде життя 33-річного командира взводу 1-ї окремої бригади спеціального призначення ЗСУ ім. Івана Богуна, інструктора бійців «Іноземного легіону», молодшого лейтенанта Євгена Олефіренка на псевдо Елвіс (на фото)

Ольесь ВЕРНИГОРА

Загинув мій брат. Загинув Героєм. У бою. На Сході України. Захищаючи мене, мою родину, моїх друзів і мою країну», — написала в фейсбуці його сестра, журналістка Богдана Шевченко.

Вона розповіла, що Євген пішов у військову перший же день повномасштабного вторгнення росії, 24 лютого.

«Він готувався до цього, як і вся наша сім'я. Він — воювати. Ми — жити, перевіряючи, коли був онлайн. Готувались, але так і не були готовими. Готовими зрозуміти, що тепер такий жаданий онлайн назавжди залишиться лиш цифрою: last seen yesterday at 18:14 («востаннє був у мережі вчора о 18:14»).

Женя загинув у бою, як справжній воїн. Він був у самому пеклі, зі своїм взводом, як справжній командир. Він стрибав над вогнищем усе життя. Але це полум'я забрало його до себе. Увесь цей час ти мимоволі ловив себе на думці: а якщо це остання зустріч? А якщо це остання фотографія? А якщо це останнє повідомлення? І от воно. Останнє.

...Кілька днів тому ми їздили до Женьки на Схід. Передавали ще одну машину. Хлопці якраз вийшли з Лисичанська. Вберегли там себе й українські книжки.

Він зустрів нас, сидючи на лавці біля шиномонтажу, закинувши ногу на коліно, руку на спинку. І, усміхаючись, зятагував сего. У цьому був весь Женя.

Ми бачились не просто годинку, а майже добу. І весь цей час ми сміялися. Слухали історії, офігували і сміялися. Багато. Якщо прощання і мало бути, то саме таким — світлим і теплим», — розповіла Богдана.

«В одній з останніх переписок ти написав: «Не бійся, мала, я двіжую, щоб ти раділа», — згадає про чоловіка кохана Євгена, мати його донечки Дзвінки — Марія

Він стрибав над вогнищем усе життя. Але це полум'я забрало його до себе.

Павловська. — Ми 15 років двіжували одне для одного та разом, були щасливі кожного дня.

Я шалено вдячна за ці 15 років. Ми дорослішали разом, але так і не подорослішали. Робили божевільні перформенси і розказували жарти, від яких всі презирались, а ми «угорали».

Ти надихав мене, з тобою я малювала, займалась наукою, «плавала у далекі плавання» і знала, що в мене найнадійший тил.

Ми об'їздили пів світу разом, пірнали до морських черепах і піднімалися високо в гори. 07.07.22 померла полонка мене, але я рада, що частинка тебе живе в нашій Дзвінці», — зазначила дружина.

Брат загиблого воїна, колишній народний депутат і посол України в Кана-

ді Андрій Шевченко так повідомив про горе: «Ми щойно привезли його до Києва — сонячного, безстрашного і назавжди усміненого. Загинув у бою під Бахмутом. Гордість нашої родини...»

До речі, 14 червня Євген написав у фейсбуці допис під впливом повідомлення про загибель Романа Ратушного: «28 квітня я підтримав і зробив репост гнівного тексту Романа Ратушного про неприпустимість існування пам'ятника Булгакову в Києві. Сьогодні стало відомо про загибель Романа на полі бою.

Найменше, що я можу зробити в пам'ять про Романа, — це одразу ж після демобілізації приїхати на Андріївський і знести цей клятий горокракс українофаба (хоча дуже сподіваюся, що за час моєї відсутності в столиці цим займеться наш мер Віталій Кличко».

ДОВІДКОВО:

Військовий ЗСУ Євген Валерійович Олефіренко з позивним Елвіс (таке прізвисько носив ще з юності за схожість зі знаменитим американським співаком Елвісом Преслі) народився 27 вересня 1988 року. Був випускником Києво-Могилянської академії, а також навчався на історичному факультеті в Уппсальському університеті (Швеція). Жив у Києві. На фронт пішов добровольцем 24 лютого 2022 року. Без батька залишилася 8-річна донька Дзвінка...

Джерело: novynarnia.com.

Я ТАК ДУМАЮ!

Владі потрібно навчитися чесно говорити з громадянами

...як з рівними розумними європейцями, а не сталінсько-путінськими рабами

Микола КНЯЖИЦЬКИЙ, народний депутат України («Європейська Солідарність»), журналіст

Тут, кажуть, «Зеленський наказав деокупувати Південь України». Це дуже добре. Відразу декілька питань:

• Хто наказав його окупувати, коли зняли захист на кримських перешийках і віддали Херсон?

• Хто накаже деокупувати інші окуповані території?

Якось потрібно владі навчитися чесно говорити з громадянами як з рівними розумними європейцями, а не сталінсько-путінськими рабами. Ми зможемо перемогти, дивуючи світ зразками солідарності і демократії, а не створюючи пародію на сталінський СРСР чи путінську росію.

Один із коментаторів під цим постом влучно згадав радянську пісню з другої світової «Артиллериститы, Сталин дал приказ».

ПРЯМА МОВА

Андрій СМОЛІЙ, громадський діяч, про лист американо-американської конгресменки Вікторії Спарц до Джо Байдена, в якому вона наголошує на ймовірних зв'язках голови Офісу Президента України Андрія Єрмака з росією:

Питання є. І повірте, вони є не лише у Вікторії Спарц. Обіцяли призначити главу САП? Обіцяли. Це потрібно Україні? Однозначно. Питання щодо Татарова були, є і будуть. Питання щодо Єрмака були, є і будуть. Дуже базато питань по інших напрямках, про які ми казали «після війни», проте багато з них випливають уже зараз. Варто виходити, пояснювати, і головне — РОБИТИ. Призначити главу САП, провести конкурс на главу НАБУ, повернути телеканали, які були незаконно вимкнені, зайнятися реальними справами щодо рускоміровців а-ля бойка, новинського чи шурфича. Зрештою, маємо поставити собі запитання: ми боремось та будемо демократичну країну чи напівавторитарну, в якій немає законів та правосуддя?

Ваша передплата – це наші снаряди в інформаційній війні з російським окупантом! Биймо ворога разом!

Тим паче, якщо ви випишете «Цікаву газету на вихідні» разом із газетою «Волинь-нова», щотижня матимете шанс виграти **1000** гривень!

ПЕРЕДПЛАТНІ ІНДЕКСИ:

60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області),

60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей).

● **НАРЕШТІ!**

Наші воїни трощать тиліві склади і бази ворога за допомогою високоточної зброї із Заходу

Українці вже кілька днів милуються картинками, як палають і детонують російські склади з боєприпасами

Сергій БОРОХ

Упродовж двох останніх тижнів Збройним силам України вдалося знищити близько 20 російських складів з боєприпасами, нафтобази та кілька командних пунктів ворога. Українські сили завдали удари по ворожих об'єктах на окупованих територіях в п'яти областях: Херсонській, Харківській, Луганській, Донецькій, Запорізькій. Це суттєво знизило наступальний потенціал російської армії. Наші воїни нанесли ці удари потужною високоточною зброєю, отриманою від партнерів. Мова насамперед про американські реактивні системи залпового вогню (РСЗО) HIMARS.

Військовий експерт Петро Черник пояснює, що такими точними ударами Україна знижує можливості вогневої дії росії, адже «немає снарядів — немає завдання важких артилерійських ударів». «Я назвав би цю тактику дуже специфічним терміном — повноцінно запрацювала українська «сталевя молотарка». Тобто є незмірна кількість їхнього матеріалу, маю на увазі склади з боєприпасами. Повірте, це десятки тисяч тонн у вимірі всієї рф. Але в Україні з'явилися високоточні жорна, які можуть перемелювати ці склади», — зазначив Черник.

От і чудово!

● **ДАВНО ПОРА!**

Колишній президент росії спився і хотів покінчити із життям

Також від 56-річного Дмитра Медведєва пішла дружина

Василь КІТ

У російських владних колах зараз активно обговорюють розставання експрезидента росії, а зараз заступника голови ради безпеки рф Дмитра медведєва з дружиною Світланою.

Журналісти звернули увагу, що останніми роками подружня пара практично не з'являлася на публіці разом. Їхня остання спільна поява відбулася в січні 2020-го на богослужінні в москві. Найімовірніше, це сталося через важкий психічний стан медведєва.

Путін розпорядився більше горілки своєму спільнику не давати і стежити за кожним його кроком.

Як повідомляють ЗМІ, він любить заглядати в чарку, причому дуже часто. Істеричні дописи медведєва у соціальних мережах з погрозами усьому світу пов'язують саме з його частим перебуванням у стані сп'яніння. А нещодавно з'явилась інформація, що Дмитро медведєв спробував застрелитись, але невдало.

Ось як про це розповів один

Ще трішки – і цокався б із кобзоном.

із телеграм-каналів: «Під час прибирання кабінету Дмитра медведєва жінка з прислуги випадково звернула увагу на кілька списаних аркушів паперу на столі та на підлозі, мабуть, її зацікавив зміст. Так, виявивши п'ять варіантів передсмертної записки, написаних ним, жінка одразу повідомила охорону. Дмитра медведєва знайшли сильно п'яним і з пістолетом у правій руці. Після недовгих умовлянь медведєв віддав зброю, як з'ясувалося, була за-

ряджена бойовими патронами. Біля медведєва було знайдено ще одну записку, мабуть, шостий остаточний варіант».

Про це нібито негайно повідомили Путіну. Той розпорядився більше горілки своєму спільнику не давати і стежити за кожним його кроком. Крім цього, з високопоставленим російським алкоголіком чотири рази на тиждень працюватиме психіатр. Хоч, звісно, тих чортів із кремля виправить хіба що могила.

● **НІЧОГО СВЯТОГО...**

Рашисти забили досмерті працівника Запорізької АЕС

Водолаз станції Андрій Гончарук (на фото) відмовився виконувати дурнуваті накази окупантів

Василь КІТ

За словами мера Енергодара Дмитра Орлова, який зараз живе у Запоріжжі, все почалося з того, що росіяни вирішили влаштувати провокацію, звинувативши співробітників ЗАЕС у зберіганні зброї. Її буцімто могли сховати у бетонні чаші охолоджувальних басейнів. Андрія Гончарука, водолаза гідроцеху, рашисти змушували туди пірнати, але він категорично відмовився.

«Через це співробітника станції фактично забили до смерті. Це сталося 29 червня. Андрія доправили до лікарні, та медики як подивилися на нього, то сказали, що нічого вдіяти не можуть, бо травми несумісні з життям. Водолаз провів три доби у комі і зрештою помер. Це просто не вкладається в голову», — каже мер.

Крім цього, наприкінці травня окупанти на порозі квартири розстріляли впритул з автомата працівника

електроремонтного підрозділу ЗАЕС Сергія Швеця. Він отримав поранення тулуба, кінцівок та голови і начебто не мав шансів вижити. «Однак лікарі 10 годин боролися за нього, і він вижив! Нині Сергій, який вже може самостійно ходити, продовжує лікування в одному з медзакладів Запоріжжя», — розповідає міський голова про злочини, які чинять окупанти в Енергодарі.

Загалом за словами Дмитра Орлова, в заручниках у загарбників, «на підвалах», перебуває кілька сотень мирних мешканців. «Когось випускають за кілька діб після викрадення, інші перебувають там місяцями, і жодних звісток ані про їхній стан здоров'я, ані про місце перебування нема. Звичайна середня «такса», щоб звільнити схопленого навмання заручника, — 50 тисяч гривень. Втім, звісно, що не в кожній родині знайдеться подібна сума, — пояснює міський голова. — Та декого не випускають ні за які гроші (заступника Дмитра Ор-

Після катування Андрій три доби ще пробув у комі...

лова, Івана Самойдюка, окупанти викрали ще наприкінці березня, і донині про його долю нічого не відомо. — Ред.). Загалом, за нашими підрахунками, наразі в Енергодарі залишається трохи більше половини містян — близько 30 тисяч. Багато хто з них має бажання та можливість поїхати геть, але енергодарівці змушені лишатися, особливо працівники ЗАЕС, бо мають забезпечувати роботу атомної станції».

Фотоколаж із сайту novynarnia.com.

● ЗНАЙ НАШИХ!

Українка — друга жінка в історії, яка отримала математичний Оскар

Киянка вирішила завдання «пакування куль у багатомірних просторах»

Лія ЛІС

Професорка математики, уродженка столиці Марина В'язовська (на фото) стала однією з чотирьох лауреатів найпрестижнішої премії з математики, що прирівнюється до Нобелівської премії, — медалі Філдса

Про це повідомляється на офіційному сайті Міжнародного математичного союзу. В'язовська була нагороджена медаллю Філдса за вирішення завдань про пакування куль у бага-

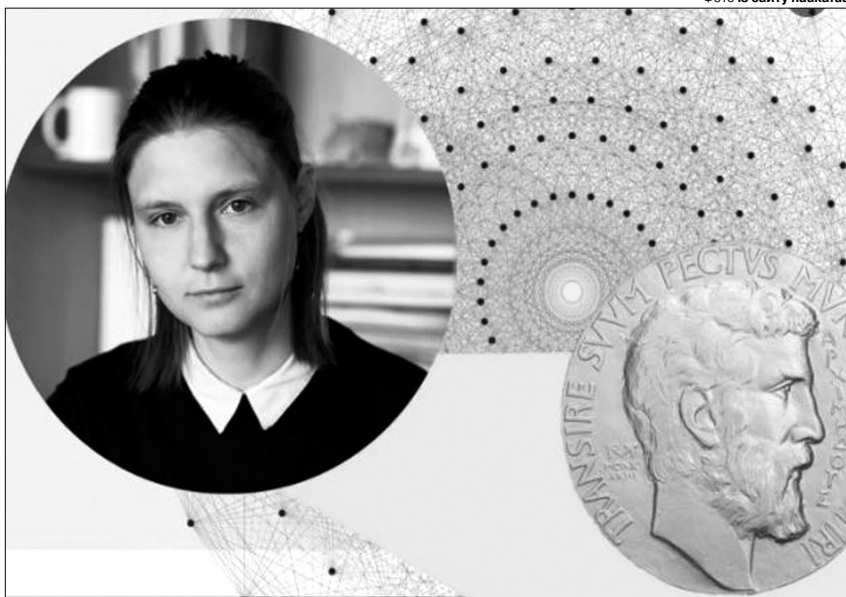

Фото із сайту nauka.ua.

«Як говорила Аліса з «Країни див», треба бігти з усіх ніг, щоб залишатися там, де ти стоїш, а якщо хочеш кудись таки прибігти, то треба бігти в два рази швидше», — один із професійних принципів талановитої українки.

Спочатку захід планували провести у Санкт-Петербурзі, проте після повномасштабного вторгнення росії в Україну церемонію перенесли до Фінляндії.

товимірних просторах та подальший внесок у розв'язання проблеми інтегральної в аналізі Фур'є.

Також престижну премію з математики цього року отримали француз Уго Дюмініль-Копен, британець Джеймс Мейнард та американець Джон Хео. Церемонія нагородження

відбулася у Гельсінкі. Спочатку захід планували провести у Санкт-Петербурзі, і відкривати його мав президент РФ Володимир Путін, проте після повномасштабного вторгнення росії в Україну церемонію перенесли до Фінляндії.

Медаль Філдса вручається двом, трьом або чотирьом науковцям на Міжнародному конгресі математиків раз на чотири роки. Ця нагорода вважається найпрестижнішою відзнакою в математиці і часто порівнюється із Нобелівською премією.

На золотій медалі Філдсівського лауреата — зображення Архімеда і напис: «Побороти свою людську обмеженість і завоювати Всесвіт», на зворотному боці — «Математики, які зібралися зі всього світу, вшановують чудовий вклад у пізнання».

Уперше медаль Філдса вручили у 1936 році, а перша жінка отримала цю нагороду лише у 2014-му: тоді лауреаткою стала іранська математикinja Мар'ям Мірзахані. Марина В'язовська стала другою жінкою, що отримала медаль Філдса.

● СІМ «Я»

«Вчимося не кричати»

— Я не буду допомагати!
— З якого то дива ти відмовляєшся?
— У мене інші плани!

Оксана КОВАЛЕНКО,
мама

Мало-помалу моє 5-річне пташеня вбирається в пір'ячко: вищає, змінюється личко, міцнішає голос, ще яскравіше вимальовується вдача. Страшенно не любить, як отримує якийсь завдання, і найчастіше прикривається дуже чудним аргументом про свої інші плани. Вірю, що і в такому віці можна мати дуже серйозні наміри, які геть не збігаються з маминим баченням, але знаю: як не навчу допомагати сьогодні, то завтра за голову братимуся. Втім, останнім часом ми обговорюємо з ним інше: чому людині хочеться кричати і чому він, майже дорослий хлопчик, підвищує голос до мами. Насправді дуже цікаво спостерігати за виразом обличчя дитини, яка почула запитання: «Чи можна не кричати, навіть коли дуже хочеться?». Син роздумує й мовчить, а я повідомляю, що стараюся рахувати до п'яти, що є тут свій секрет: як тільки чуєш, що тебе починає крутити від роздратування чи гніву, треба негайно починати лічити, бо нічого не вийде. Дуже вчасно нагодилися дочка. Їй 13, і вона, як з'ясувалося, має свій метод: швиденько забирається в свою кімнату (втямила, що обурюватися наодинці простіше).

Кажуть, що обговорення якоїсь проблеми — це шлях до її усвідомлення. Дитині мало знати, що негарно кричати до мами, інших старших та навіть до будь-кого: добре розуміти, що можна пробувати керувати цілком природним бажанням репетувати, і знати, що частенько, хоч голки скажи, тобі це не вдасться.

Правда, треба бути готовим, що чадо «в темі» теж робитиме зауваження батькам про крик. Виховання дзеркальне, нічого не зробиш.

Якщо маєте свої історії на цю тему — запрошую до спілкування. Наші адреси: okovalenko74@gmail.com або tsikava.gazeta@gmail.com, а поштова: 43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13, «Цікава газета на вихідні».

● НЕХАЙ РОСТЕ ЗДОРОВА!

Гарно ж звучить: Соломія Святославівна!

Фронтмен гурту «Океан Ельзи» вдруге став батьком

Василина СМЕТАНА

У 47-річного Святослава Вакарчука народилася донька. Про це «Океан Ельзи» повідомив на своїй офіційній сторінці у Facebook. Дівчинка з'явилася на світ 21 червня. Батьки назвали донечку Соломією. «Вітаємо тебе в нашій дружній «Океанівській» та великій українській родині, маленька україночко Соломіє Святославівно Вакарчук. Перемоги нам всім, після якої — миру вам назавжди, наші діти», — йдеться у повідомленні.

Зазначимо, про те, що у Святослава народився син Іванко, стало відомо у серпні минулого року. Журналісти з'ясували, що первістка Вакарчуку народила Євгенія Якута — співвласниця, директор і виконавчий продюсер компанії Radioactivefilm, яка займається зйомками реклами міжнародних брендів, кліпів і серіалів. І от Євгенія знову порадувала себе та Святослава — до синочка є ще й дочка.

Фотоколаж із сайту glavred.net.

Нехай нові емоції надихнуть на нові пісні!

Нагадаємо, що у червні минулого року Вакарчук публічно заявив про розлучення з Лялею Фонарьовою, з якою вони прожили разом 20 років. У цих стосунках він удочерив доньку Лялі від першого шлюбу — Діану.

ЗАМОВТЕ РЕКЛАМУ:

0967731037,
0668247160,
0509949907

● **ЗІРКИ НА ПЕРЕДОВІЙ**

Уламком міни зрізало, як ножем, ногу. Але врятували... «Антитіла»

Закінчення. Початок на с. 12

Віктор ШЕВЧЕНКО,
кореспондент АрміяInform

«ЛИШЕ НА ПЕРЕДОВІЙ ПОЗБАВИВСЯ ПАТОЛОГІЧНОЇ БОЯЗНІ... КРОВІ»

Для фанів та поціновувачів гурту скажу так: ви його не знаєте абсолютно. Як, власне, не знав його і я. Зізнаюся: очікував від хлопців якихось зіркових прибабахів, оскільки на поведінці будь-якої людини, як би їй не хотілося протилежного, так чи інакше неодмінно карбується її суспільний статус.

Але реальність була іншою. Насправді я зустрів у першу чергу підготовлених, вмотивованих воїнів. Тарас із Сергієм свого часу отримали звання офіцерів МВС, Дмитро проходив строкову службу в колишніх внутрішніх військах. Але це не так важливо — сам не раз бачив, як професійних військових у реальному бою психологічно ламали навпіл уже перші вибухи та кров.

...Над нашими головами постійно шурхотіли та свистіли міни і снаряди. Багацько з них вибухали навколо укриття евакогрупи «Антитіл». Залежно від інтенсивності «прильотів» ми спілкувалися то надворі, то в підвалі невеличкої садиби. Що показово — хлопці сторожко прислухалися не стільки до звуків артилерійських «виходів» зі сторони орків, скільки до автівок, які проносилися повз дворище. Зупиняться — значить, комусь потрібен порятунок. У всіх підрозділах знають, де їх знайти, та й позначили вони свій замаскований під розложистим каштаном на дорозі «евакуатор» яскравою міткою.

...Дмитро розповідав, як життя звело його з гуртом у 2016-му. Він приїхав із Кривого Рогу в Київ у пошуках «свого»

Фото із сайту armyinform.com.ua.

Мобільна пресгрупа АрміяInform побачила в учасниках популярного гурту у першу чергу підготовлених, вмотивованих воїнів.

музичного колективу. І йому поталанило: «Антитіла» якраз відбирали для себе нового гітариста. На конкурсі, за словами Жолудя, багато хто з претендентів

“ Жодному з іноземних ЗМІ я не сказав: «Якщо ми виграємо». Завжди кажу: «Коли ми виграємо» — це важливий акцент і наш меседж. В орків не має бути жодних шансів.

був явно сильнішим за нього. Але коли він зіграв з хлопцями дві пісні, почув від Вусика донині пам'ятне: «В мене таке відчуття, ніби я із тобою все життя грав».

Дмитро каже, що війна, попри трагізм, дарує й прикольні моменти. Приміром, тут, під Харковом, гітарист нарешті позбавився патологічної боязні вигляду крові, що переслідувала його з десяток років.

...З Тарасом говорили переважно про роль «Антитіл» на війні. Повірте, у його словах не було навіть натяку на патетику. Який, в біса, пафос, коли поряд із тобою рвуться десятки мін, великокаліберних снарядів і ти тривожно очікуєш можливої біди з побратимами на передку? Прочитую дещо зі сказаного ним:

«...Ми прості хлопці з простими життєвими, людськими пріоритетами, матеріальне ні для кого з нас не є головним. Головне — це просте людське щастя, здоров'я близьких і рідних людей, усмішки, наш жовто-блакитний прапор над головою. Але ми маємо й свою місію. «Антитіла» творили й творитимуть українською, ми повинні постійно доводити, що українці не третьосортні, що ми носії по-справжньому дорогоцінної культури».

Антитіла вбивають вірус. Орки — вірус. Що цікавить іноземців у наших інтерв'ю? Вони хочуть знати, чи вистоят Україна, чи є у нас для цього сили і потенціал. У понад сотні інтерв'ю ми їм доводимо, що ми нас почули: потужна зброя нам потрібна саме зараз, негайно, що ми сильні й спроможні, та не збираємося програвати. Жодному з іноземних ЗМІ я не сказав: «Якщо ми виграємо». Завжди кажу: «Коли ми виграємо» — це важливий акцент і наш меседж. В орків не має бути жодних шансів».

«ПІД ЧАС ОБСТРІЛУ Я ПОБАЧИВ НЕ МУЗИКАНТІВ, А ЯКРАЗ СОЛДАТІВ»

...Близько першої години дня рашисти почали бити по українських позиціях з автоматичних мінометів «Васильок» і артилерії. Для непосвячених: «Васильок» — це ніби величезний кулемет, який б'є мінами калібру 82 міліметри зі швидкістю до 120 пострілів на хвилину.

Стріляє він із характерними для знайомих людей звуками виходів мін, що дає воякові лише кілька секунд на вхід у укриття чи залягання. Тому від двох серій прильотів мін ми (а нас на тих позиціях разом з Тополею і Жолудем було шестеро) схватилися встигли. Третя черга мін наздогнала вибухами й осколком капітана Іщенка, який робив відеозйомку в десятий метрах від підвалу та забігав в укриття останнім. Йому уламком міни зрізало, як ножем, ногу.

Що було далі? А далі я знову побачив не музикантів, а якраз солдатів. Біля сільського підвалу продовжували розриватися міни, а всередині нього кипіла робота — хлопці рятували життя мого побратима. Спокійно. По-діловому. Професійно. Данила почали виносити розтрощеним вибухами й уламками подвір'ям до продріявленої шрапнеллю «санітарки», щойно орки перенесли вогонь на інший фланг.

Мій капітан жив. Усе інше — у відео за цим посиланням:

● **ЛЮБОВ СИЛЬНІША ЗА ВІЙНУ!**

«Просто вже без нього не можу»

Українська співачка Alyosha повертається з-за кордону, щоб побачитися з чоловіком, солістом популярного українського гурту «Антитіла» Тарасом Тополею, який захищає рідну країну від російських окупантів на фронті

Лія ЛІС

Наразі артистка перебуває разом із дітьми у США, куди поїхала після початку повномасштабного вторгнення росії. «Ми спілкуємося, намагаємося зідзвонюватися кожного дня. Звісно, якщо Тарас на чергуванні, то такої можливості немає. Але, повір-

те, ми не та пара, на яку впливає відстань. Тим більше — у нас троє дітей. Вони не дозволяють розслабитися мені, вони дають Тарасу сил, що він має бути здоровий, живий, цілий, тому що в нього теж троє дітей. Тут мова не тільки про нас. Ми кохаємо одне одного — і нічого не змінилося. Я лечу в Україну до нього, бо просто вже

не можу — хочу його побачити, обійняти», — сказала вона в інтерв'ю ЗМІ.

Alyosha також згадала 24 лютого і зізналася, що не могла повірити, що почалося повномасштабне вторгнення. «В той момент я взагалі не усвідомлювала, що відбувається. Сирени, вибухи... Треба було швиденько зібрати дітей, усе найнеобхідніше — і їхати. Ми думали лише про те, щоб вивести дітей. Це було завдання номер 1. На жаль, ми не заправили авто заздалегідь — це я винна. Не вірила, що таке може статися. Тарас постійно мені казав, щоб я заправляла машину наповну, але, чесно, не вірила, що буде війна. Думала: це ж настільки неадекватно, що цього не може бути», — зізналася співачка.

Фото Instagram/tarastopolia.

Великдень усім сімейством святкували 2021-го. Цьогоріч тата з родиною розлучила війна.

● **ЗОЛОТІ СЛОВА**

Фото із сайту crushpixel.com.

«Якби столяр тільки знав, що зводить власний будинок...»

У подарунок на прощання... дім

Один столяр поважного віку збирався піти на пенсію. Він повідомив начальнику про свій намір залишити будівельну справу, щоб вести приємніший спосіб життя разом із дружиною і насолоджуватися спілкуванням зі своєю родиною. Йому бракуватиме щомісячного чека із зарплатнею, але він уже потребує відпочинку і хоче піти на пенсію. Нічого, вони спільно якось подолають цей етап

Росаріо ГОМЕС,
оповідання «Столяр» із книги
«100 промінчиків світла: Притчі
на щодень» (видавництво «Свічадо»)

Начальнику було шкода, що його хороший працівник залишає компанію, і попросив в якості особливої послуги збудувати ще один будинок.

Столяр погодився, але було добре видно, що працювати йому не дуже хотілось.

Він використовував матеріали гіршої якості, і роботу було зроблено абияк.

Таким безславним чином він закінчив свою кар'єру. Коли столяр завершив роботу, начальник пішов оглянути будинок, а потім простягнув йому ключі від парадного входу.

– Цей дім – для тебе, – сказав він. – Це мій подарунок тобі.

Невідомий Автор

Яка трагедія! Який жал! Якби столяр тільки знав, що зводить власний будинок, то спорудив би його зовсім інакшим.

А зараз йому доведеться жити в домі, який він збудував, так би мовити, «не дуже добре», ну що сказати!

Те ж саме відбувається і з нами. Ми

“
Ваше теперішнє життя – це результат ваших вчинків і виборів минулого.

будуємо власне життя розсіяно, бунтуючи тоді, коли слід діяти, будучи неготовими віддавати найкраще.

У важливі моменти ми не віддаємося нашій роботі на повну силу.

А потім з жалем дивимось на ситуацію, яку самі створили, і виявляємо, що живемо в будинку, який побудували власноруч.

Якби ми знали раніше, то вчинили б інакше.

Думайте так, ніби ви є тим столяром. Подумайте про свій будинок. Щодня ми забуваємо гвіздок, зводимо стіну або перекидаємо стелю.

Будуйте з мудрістю.

Хто міг би сказати зрозуміліше?

Ваше теперішнє життя – це результат ваших вчинків і виборів минулого. Ваше життя завтра буде результатом ваших вчинків і виборів, зроблених СЬОГОДНІ!

● **СКУШТУЙТЕ!**

Фото із сайту sadko.com.

«Чорних ягід пишній куш...»

Нині смородина стала настільки популярною, що росте фактично на кожній присадибній ділянці. Та й не дивно, адже ці дрібні непоказні ягідки дуже багаті на вітаміни. Людям, що дбають про власне здоров'я, просто необхідно включати смородину у свій раціон. А приготувати з неї можна не лише традиційні варення чи компот, а й морозиво, пиріг, смузі, соус, желе

СМОРОДИНА, ПЕРЕТЕРТА З ЦУКРОМ

Це не тільки смачний і корисний десерт, а й незамінний натуральний засіб боротьби із зимовими застудами. Її можна використовувати як звичайне варення, в якості начинки для різної випічки, для заварювання чаю. Ягоди, перетерті з цукром, зберігають усі корисні властивості і довго не псуються

Інгредієнти: 1 кг смородини, 2 кг цукру.

Приготування. Для такого варення краще збирати ягоди після кількох сонячних днів — вони будуть більш солодкими. Смородину помийте, ретельно переберіть її, видаляючи попсовані ягоди, хвостики і сміття. Перебийте блендером або пропустіть через м'ясорубку. Складіть у глибоку емальовану миску, засипте цукром, вимішайте і поставте в холодильник на 3 години, за цей час цукор почне розчинятися. Потому ще раз добре перемішайте, розкладіть варення в банки, попередньо ретельно вимивши їх із содою та обдавши окропом. Зверху засипте шаром цукру (приблизно по 1–2 ст. л. на кожен слоїк), щоб смородина краще зберігалася. Закрийте банки і тримайте в холодильнику або в погребі.

СМУЗІ

Такий смачний та корисний напій можна приготувати не лише влітку, якщо запастися замороженими ягодами

Інгредієнти: 4 банани, 4 скл. смородини, 0,5–1 скл. молока, мед — за смаком.

Приготування. Банани почистити і довільно нарізати. Скласти банани і ягоди в чашу блендера і збити до отримання однорідної маси. Додати мед і молоко за смаком, ще раз збити. Перелити смузі у склянки і відразу подавати, за бажанням прикрасивши листочками м'яти, кружальцями банана і ягодами.

МОРОЗИВО

Зимний смаколик із доступних продуктів — анітрохи не гірший за магазинний

Інгредієнти: 300 г смородини, 300 г сметани, 5 ст. л. цукру.

Приготування. Ягоди перебрати, добре вимити, обдати окропом, щоб пустили більше соку, подрібнити чорну смородину за допомогою блендера. За бажанням можна пропустити через сито, щоб вийшло чисте пюре. Додати сметану і цукор. Ретельно перемішати, скуштувати, за потреби досолодити. Перелити масу в формочки і вставити палички. Помістити в морозилку на 3–4 години до повного застигання. Готове морозиво дістати з формочок, зануривши їх попередньо в гарячу воду на кілька секунд.

МАФІНИ «ЧУДО-ЯГОДА»

Смаколик до чаю на раз-два-три
Інгредієнти: 150 мл кефіру, 125 г вершкового масла або маргарину, 2 яйця, 200 г цукру, 0,5 ч. л. соди, 1,5 скл. борошна, 1 скл. смородини.

Приготування. Вершкове масло чи маргарин розтопіть у мікрохвильовці й трохи охолодіть. Додайте збиті з цукром яйця, влийте кефір, попередньо всипавши в нього соду і розмішавши. Тоді поступово, невеликими порціями добавляйте борошно і вимішуйте. Перебрані й помиті ягоди смородини обсушіть на паперовому рушничку і висипте в тісто. Легенько перемішайте ложкою або силіконовою лопаткою. Розкладіть тісто в маленькі формочки для мафінів, заповнюючи їх на дві третини (краще недокласти, адже мафіни чудово піднімаються в процесі випічки). Випікайте за температури 170–180 градусів приблизно 30 хвилин, готовність перевіряйте дерев'яною шпажкою чи зубочисткою. Діставши мафіни з духовки, спершу злегка остудіть їх 10–15 хвилин, а тоді виймайте з формочок.

Цікава
ГАЗЕТА
на вихідні

Тижневик
«Цікава газета на вихідні»
www.volyn.com.ua

Засновник: Товариство з обмеженою відповідальністю «Газета «Волинь».

Головний редактор і відповідальний за випуск – ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович.

Зареєстрована 6 листопада 2017 року.

Набрана і зверстана в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь».

Адреса редакції і видавця:
43025, м. Луцьк, вул. Ковельська, 2

E-mail: tsikava.gazeta@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Телефони редакції:
(0332) 28 39 32, 78 07 70, 78 38 94,
066 82 47 160, 096 77 31 037

ТЗОВ «Газета «Волинь»
n/p UA83305299000026007000803281
КБ Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ 02471695
Друк офсетний. Обсяг – 3 друковані аркуші

Передплатні індекси: 60304, 60306, 86772 (для читачів Волинської області), 60312 (для читачів Рівненської області), 60307 (для читачів інших областей)
Реєстраційні номери: ВЛ № 516-249Р, 06.11.2017 р.
КВ № 22953-12853Р від 06.10.2017 р.
РВ № 691/244Р від 07.11.2017 р.

Віддруковано: Поліграфічне видавництво «А-Прінт» ТОВ «Дім», м. Тернопіль. Тел.: (0352) 52-27-37, (067) 352-18-51, сайт www.a-print.com.ua

Тираж згідно із замовленням. Замовлення № 1238.

● **ЗІРКИ НА ПЕРЕДОВІЙ**

Фотоколаж із сайту armyinform.com.ua.

Музиканти взяли в руки зброю, щоб окупанти горіли в пеклі.

Уламком міни зрізало, як ножем, ногу. Але врятували... «Антитіла»

Популярний музичний гурт з початку війни — на першій лінії фронту

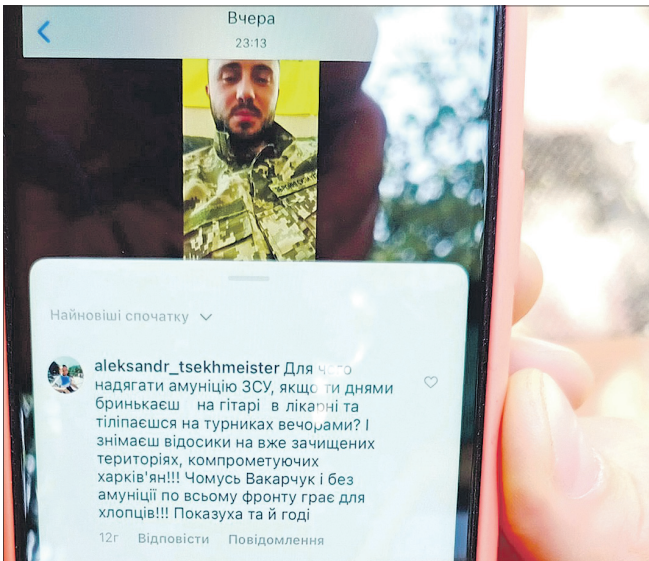
Віктор ШЕВЧЕНКО,
кореспондент АрміяInform

«ВСТУПИЛИ, МОВЛЯВ, У ТЕРОБОРОНУ І ПІАРЯТЬСЯ...»

Багато кого з українців, м'яко кажучи, дратує певна категорія публічних осіб, яка вступила в лави Тероборони вже під час широкомасштабної навали росіян. Мовляв, тільки піаряться «зіроньки» різних калібрів, не маючи до бойових дій жодного прямого стосунку. На подив автора, таке, попри широко відому із 2014 року військову волонтерську діяльність, дехто закидає в соцмережах й гурту «Антитіла».

Не кривлячи душею, визнаю: в родині, як мовиться, не без паршивої вівці, бо такі є посеред зірок-захисників «хамелеони». Проте так сталося, що наша мобільна пресгрупа протягом двох діб була не тільки свідком, але й вимушеною учасницею бойової роботи «Антитіл» у баталіях на Харківщині. Саме вони із побратимами врятували життя моему напарнику, капітанові Данилу Іщенко, якому вибухом відірвало ногу. Орки прицільно відкрили нас трьома хвилями «прильотів» з автоматичного міномета «Васильок»...

Із Тарасом Тополею та Дмитром Жолудем знайомимосся зовсім випадково — на заправці під Харковом. І ми, й вони в той день готували свої автівки до чергового виїзду на бойові позиції. «Антитіла»,

А бувають і такі «привіти» від «диванних експертів».

як ми дізналися, беруть участь у боях за колишню столицю України в складі евакуаційних

досвідчений хірург Геннадій М'ясоєдов дають військовим журналістам коротке інтерв'ю:

«Антитіла» беруть участь у боях за колишню столицю України в складі евакуаційних груп тактичних медиків одного з київських тербатів.

груп тактичних медиків одного з київських тербатів. Домовляємось попрацювати на їхніх позиціях у селі неподалік від російського кордону...

Жолудь із Тополею змінюють трійку тактичних медиків, у якій відпрацював змину музикант і продюсер гурту Сергій Вусик. Хлопці чергують через добу. Після далеко не ритуальної «пост здав пост — прийняв» процедури Вусик та його побратим,

— Запитуєте, що за добу сталося? Важка була зміна. О сьомій ранку в підрозділах уже були трьохсоті, один із них важкий. Весь день тривали масовані обстріли усіх наших позицій, в основному мінометні — противник геть поряд, на височині... Після обіду доставили одразу шістьох поранених. Переважно маємо міно-вибухові травми, осколкові ураження.

Закінчення на с. 10

● **УВАГА, ВІКТОРИНА!**

Дим від його жертви стелився по землі...

А в того, що загине, — пішов у небо

Грицько ГАРБУЗ

Щоб ви не подумали, що в дядька Грицька «шаріки зайшли за ролікі», тобто з глузду з'їхав, нагадаю запитання, до якого і привели думки в заголовку...

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-13»

Не чума. Не СНІД. Не коронавірус. Навіть не Друга світова війна. Але одного дня завдяки цій «хворобі» населення нашої планети зменшилося одразу на 25%. І передвісником цього став дим.

Як називалася «хвороба», яку ми заховали у гранатобузі?

Для оголошення відповіді процитую першу ліпшу знахідку в мережі на цю тему, бо їх є мільйони: «Після вигнання з раю в Адама і Єви почали народжуватися діти: сини і дочки (Див.: Бут. 4, 1–2; 5, 4). Першого сина вони назвали **Каїном**, а другого **Авелем** (тобто, на Землі жило лише 4 людини. — Г.Г.). Каїн обробляв землю, а Авель пас отари.

Одного разу вони приносили жертву Богу: Каїн — плоди землі, а Авель — від первородних своєї отари.

Авель був добрим і лагідним, він приносив жертву від чисто-го серця, з любов'ю і вірою в обітованого Спасителя, з молитвою про помилування і надією на милість Божу. І Бог прийняв жертву Авеля — вважається, що дим від неї пішов до неба.

Каїн же за натурою був злим і жорстоким, він приносив жертву тільки з необхідності, за звичаєм, без любові і страху Божого. Господь не прийняв його жертви. Це, як гадають, було видно з того, що дим від його жертви стелився по землі.

Після цього Каїн став заздрити своєму братові, покликав Авеля в поле і вбив його (**з 4 людей на Землі залишилося 3 — зменшилося на 25%**). — Г.Г.).

Ну а далі висловлюю респект, себто повагу, аж 7 нашим учасникам, які не дали обвести себе навколо пальця щодо цієї теми і вказали правильні варіанти відповідей: **«Братовбивство»**, **«Заздрість»**, **«Каїн»**, **«Каїнова печать»**. Але за умовами конкурсу переможців має бути два, тому знову вдалося до жеребкування. І завдяки вчорашньому іменнику — **підполковнику поліції, екслідчому Горохівського РВ УМВС України у Волинській області, а нині крутому поштовику Петру Івановичу Бабію — по 100 гривень Збройним силам України ми перерахуємо від імені Анатолія Скальта із міста Жмеринка Вінницької області і Миколи Куяви з волинського Ковеля.**

Переможців назвали — час гукати нових!

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ-15»

Тільки представлять цю людину — а ви вже витанцюєте. І задуєте дитячу пісеньку, один із героїв якої — тезка людини, пов'язаної з тими, про кого говорили: «Європу знов чарує гра команди з берегів Дніпра». А це наш герой одружився з жінкою, яка має те саме ім'я, що й всевітньо відома особистість, яка одного разу вирішила зникнути і від свого чоловіка, і від світу. Результати «пропажі» ми із задоволенням «пожинаємо» і нині, хоч «пройшли вже роки і ми стали батьки» (і дідуся, і прадідуся, і прапрадідуся...) І від їхньої любові, яка не пропала, на світ появилась «королева», хоча в реальному житті нині, образно кажучи, — «принцеса». До речі, колись і ми жили в «королівстві» їхніх дідів. А оскільки при згадці про нашого героя одразу хочеться витанцюувати, то й заховати ми вирішили музичний інструмент, який так і кличе «дати лиха закаблукам», бо безпосередньо асоціюється з описаною нами відомою у світі персоною.

Що саме знаходиться у гранатобузі?

Слово-відповідь треба надіслати **до 21 липня** (включно) тільки у вигляді sms-повідомлення на номери: **0501354776** і **0672829775**, обов'язково вказати після слова-відповіді і дужках ще й своє ім'я і прізвище (наприклад: **«Гранатомет» (Галина Гармата)**). Цей номер і братиме участь у шотизному жеребкуванні при розіграві призівих волонтерських 200 гривень (100 — від газети «Волинь» і 100 — від «Цікавої газети на вихідні»), якщо правильних відповідей буде більше, як одна. Ці кошти ми перерахуємо на допомогу українській армії, вказавши ваше ім'я як волонтера-благодійника.

Смерть кровопивці путину!